

Haal de kinderopvang in huis

[26 september 2006] Door Nicole Gommers

Willie Robben (32, Cromvoirt) en zijn vriendin Yvonne Wolfs spendeerden tot vorig jaar maandelijks een klein fortuin aan het kinderdagverblijf. ‘Willie en Rocco gingen toen drie dagen per week naar de opvang. Dat kostte ons 1400 euro per maand.’ Minder werken was geen optie.

De oplossing kwam in de vorm van de 26-jarige Milagros uit Peru. Ze is inmiddels al een jaar als au pair bij het gezin in huis. Volgende week vliegt ze terug naar haar land van herkomst. Het gezin wacht alweer op ‘de nieuwe’: een meisje van 18 uit Indonesië. ‘Onze kinderen zijn sinds de au pair er is tweetalig geworden. Ze doet veel leuke dingen met de kinderen en wij hebben onze handen vrij als er gewerkt moet worden. We willen niet meer zonder.’

Robben dacht altijd dat een au pair alleen weggelegd was voor bewoners van de villawijk. ‘Maar dat blijkt niet te kloppen. Als ik alle kosten bij elkaar optel, ben ik zo’n vijfhonderd euro per maand kwijt aan de au pair.’ Dat bedrag is dus een stuk lager dan de nota’s die het kinderdagverblijf hen voorheen stuurde.

Volgens Jack Hompes, voorzitter van de brancheorganisatie Nederlandse Au Pair Organisatie (NAPO) wordt het steeds gebruikelijker een au pair in huis te halen: ‘In 2005 plaatsten bij de brancheorganisatie aangesloten au-pairbureaus 5000 au pairs in gezinnen. In het eerste halfjaar van 2006 nam de vraag naar au pairs met bijna 19 procent toe.’

Populair dus, die au pair, maar wat doet die dame (of in een sporadisch geval een heer) nou eigenlijk? ‘Een au pair woont maximaal een jaar bij een gastgezin en zorgt voor kinderopvang. Dat is de hoofdtaak. Daarnaast mag je de au pair, die maximaal 30 uur per week werkt, vragen ’s avonds op te passen en lichte huishoudelijke taken te verrichten.’ Officieel heet het dat de au pair op ‘culturele uitwisseling’ is. Het is dus geen personeel waaraan salaris betaald wordt. ‘Wel zorg je voor kost, inwoning en zakgeld.’

Behoeft aan flexibiliteit, dat is volgens Jack Hompes, voorzitter van de Nederlandse Au Pair Organisatie (NAPO), een van de redenen waarom steeds meer gezinnen een au pair in huis halen. ‘Bij het kinderdagverblijf wordt je geacht je kind op uur en tijd te halen. Dat is vaak niet haalbaar met een baan. Vergaderingen lopen uit, of er staat file.’ En wat te denken van het kinderdagverblijf dat tijdens een drukke werkdag opbelt dat een koortsig kind opgehaald moet worden. Veroorzaakt allemaal stress.

De populariteit van au pairs brengt ook ellende met zich mee. Niet iedereen regelt alles volgens het boekje, zoals Willie Robben en vriendin Yvonne Wolfs deden. Zij schakelden een au-pairbureau in, maar vele gastgezinnen-to-be en aankomende au pairs hebben daar geen trek in. Ze maken gebruik van allerlei internetsites, waarop ze direct contact met elkaar kunnen leggen. Door geen gebruik te maken van de diensten van het au-pairbureau, hoeven ze geen bemiddelingskosten aan het bureau te betalen. Sommige mensen laten hun au pair zelfs illegaal overkomen. Dat scheelt behoorlijk in de portemonnee.

Hompes vindt dit dom. ‘Een betrouwbaar bureau maakt een goede match tussen au pair en gezin. Ze werken met partner au-pairbureaus in het land van herkomst, die de meisjes daar interviewen en screenen. Er worden zelfs medische tests gedaan.’ Professionele bureaus zijn er om het kaf van het koren te scheiden. ‘Sommige au pairs komen met verkeerde motieven naar Nederland.’ Voorbeelden: om een man te vinden, of om lekker mee op vakantie te kunnen met het gezin.

Ook Marielys Avila (34) uit Den Bosch zegt een au pair nodig te hebben om te kunnen presteren op haar werk. Dertien jaar geleden regelde ze op eigen houtje de komst van haar eerste au pair. Avila had onder meer meisjes uit de Oostbloklanden, Mexico, Venezuela en Afrika in huis. Daar zat uiteraard weleens eens iemand tussen met wie het niet klikte. Avila heeft een slechte herinnering aan een au pair uit Hongarije.

‘De moeder van dat meisje was net overleden, maar dat had ze niet verteld. Ze bleek behoorlijk gedeprimeerd.’ Optrekken met een au pair die snottend achter het aanrecht stond was ook voor de dochter niet leuk. ‘Kinderen maken lawaai, rennen door het huis. Dat trok dit meisje niet. Het gevolg was dat ze tegen mijn dochter begon te schreeuwen.’ Exit Hongaarse au pair.

Toch zijn de ervaringen van Avila verder heel positief: ‘Een au pair biedt mij flexibiliteit die ik nooit kan krijgen op een kinderopvang. Met onze drukke banen hebben we gewoon geen tijd om ons kind vier keer per dag naar school te brengen, en dan ook nog eens naar ballet en zwemmen.’ Op en neer rennen veroorzaakt stress, en een situatie waarin je continu moet laveren tussen werk en zorg. Voor je het weet, doe je beide maar half. ‘Dat ik die kopzorgen niet heb, komt zowel mijn werk als mijn kind ten goede. Als ik weer eens laat van mijn werk kom, maak ik me nergens zorgen over. Mijn dochter heeft dan al gegeten, gedoucht en zit te wachten op mama. Wat overblijft, is quality time. Ik kan er echt helemaal voor haar zijn.’